

ΕΠΛΞΕΙΣ

“Για σωφρόνως και δικαίως και ευσεβώς ζήσωμεν”

Έκτακτη έκδοση
έτος 41ο
αρ. φύλ. 668

Γραφεία:
Ζήνωνος 3
104-31 Άθήνα
τηλ.
210 5230 948

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Έκδηλωση μνήμης για την Βασιλεύουσα

Σάββατο 31 Μαΐου και ώρα 7:00 μ.μ.
Αίθουσα «Επάλξεις», Ζήνωνος 3, β' όρ., Όμόνοια

- Θρήνοι και παραδοσιακά άσματα από την χορωδία «Επάλξεις».
- Όμιλία του κ. Β. Τσούπρα με θέμα: «Διατί έάλω ή Πόλις».

Είσοδος ελεύθερη.

Εσπερίδα αφιερωμένη στο έλληνικό σύνταγμα

Δευτέρα 2 Ίουνίου και ώρα 6:30 μ.μ.
στο Πολεμικό Μουσείο

Όμιλητές: Σαράντος Καργάκος, Χαρά Νικοπούλου,
Ίωάννης Φριτζαλάς, Β. Νικόπουλος, Γ. Σανιδάς.

Κοινωνικό Βραδυνό

Τετάρτη 4 Ίουνίου και ώρα 7:00 μ.μ.
Αίθουσα «Επάλξεις», Ζήνωνος 3, β' όρ., Όμόνοια

Αποτίμηση των αποτελεσμάτων των εκλογών
και διαγραφόμενη προοπτική
για ευρύτερη αγωνιστική συνεργασία.

Η συμμετοχή όλων στην συζήτηση και
στην λήψη αποφάσεων είναι απαραίτητη.
Είσοδος ελεύθερη.

Προσκυνηματική έκδρομη

Το Σάββατο 7 και την Κυριακή 8 Ίουνίου
θα πραγματοποιηθή προσκυνηματική
έκδρομη στις **Ι.Μ. Φανερωμένης Ξυνιάδος,
Αγάθωνος και Προυσιωτίσσης.**

Πληρ/ρίες και δηλώσεις συμμετοχής στα
τηλ.: 210 52 30948, 6987 353063.

Οί δραστηριότητες

στην κεντρική αίθουσα των Έπάλξεων,
Ζήνωνος 3, Όμόνοια,
και στο Αιγάλεω, Αναγεννήσεως 19,
θα συνεχιστούν κανονικά όλο τον Ίούνιο,
βάσει του γνωστού προγράμματος.

Πληρ/ρίες στα τηλ.: 210 52 30948,
6987 353063, 210 59 82573.

Η οικογένεια έλέγχει την κρίση

υπό Κων/νου Γανωτή, φιλολόγου-συγγραφέως

Δέν πιστεύω ότι ή οικογένεια έχει τό μυστικό τής σωτηρίας του κόσμου αλλά φρονώ ότι ή οικογένεια έχει τό σπλάγχνο νά θρηνησει για τήν απώλεια των ανθρώπων, γιατί όλοι για πολλά χρόνια ύπηρξαν παιδιά-μέλη μιάς οικογένειας, όλοι όσοι καταχράστηκαν έξουσίες και ταμεία, όσοι διέπραξαν άπάτες και δωροληψίες, όσοι έκμεταλλεύτηκαν τόν δημόσιο πλούτο και έγιναν αίτιοι τής κρίσης πού μασιτίζει τήν χώρα μας καθώς και όλες τες χώρες του κόσμου. Όλοι είχαν κάποτε και πολλοί ακόμα έχουν μιά μάννα, έναν πατέρα, πού από τήν παιδική τους ήλικία έβλεπαν τήν τάση των παιδιών τους για τήν άμαρτία

συνέχεια στή σελ. 2

Γιατί και πάλι ραγιαδες;

«Ακόμη τούτ' τήν άνοιξη, τούτο τό καλοκαίρι ραγιαδες, ραγιαδες», τραγουδούσαν με πόνο για αιώνες οί πρόγονοί μας, αγαπητοί μας αναγνώστες. Κάποια όμως άνοιξη, κάποιο καλοκαίρι έπαψαν νά σκέφτονται και νά είναι ραγιαδες και άγωνίστηκαν με τόσες θυσίες για τήν πολυπόθητη λευτεριά. Άγωνίστηκαν νά είναι και νά ζούν ως ελεύθεροι πολίτες, μέλη και όχι όπαδοι τής ελεύθερης πολιτείας των.

Ακριβώς όμως πάνω στην τελική προσπάθειά των κατάφεραν οί Ξένοι δυνάστες νά τούς διατηρήσουν και πάλι τόν ραγιαδισμό, τήν πελαταική σχέση ανάμεσα σε πολίτες και πολιτικούς και νά τούς καταστήσουν έξαρτημένα όντα. Στην ουσία ή πατρίδα μας δέν λευτερώθηκε τελείως, άντήλλαξε μάλλον τήν βάρβαρη Τουρκία με τήν άτιμη και διεφθαρμένη Δύση.

Έτσι, οί δεκαετίες διαβαίνουν, πολυάριθμες εκλογές διεξάγονται, πολιτικά καθεστώτα εναλλάσσονται και ό ραγιαδισμός καλά κρατεί. Ίδιαίτερα σ' αυτές τες εκλογές καλά καλά δέν Ξέρουμε ποιούς νά εκλέξουμε, από τούς καλούς τούς καλύτερους ή από τά άρπακτικά

τά άρπακτικότερα ή από τά τρωκτικά τά τρωκτικότερα.

Αυτό, βεβαίως, δέν έχει νά κάνει με τό ότι είναι πάμπολλοι οί συνδυασμοί και και για τες τοπικές εκλογές και για τες Εύρωεκλογές, γιατί όσο περισσότεροι είναι

οί ύποψήφιοι τόσο καλύτερη μπορεί νά γίνη ή επιλογή. Τό κακό είναι ότι οί περισσότεροι και οί μεγαλύτεροι συνδυασμοί είναι Ξένοι και άλλότριοι προς τες έλληνοορθόδοξες παραδόσεις του λαού μας, τά προγράμματα των είναι άπατηλά, οί επαγγελίες των μη πραγματοποιήσιμες και προ παντός ή αξιοπιστία των μηδαμινή.

Όλα αυτά ασφαλώς γίνονται, γιατί, όπως προαναφέρα-

με, οί Έλληνες ζήσαμε περίπου για δύο χιλιάδες χρόνια κάτω από αυταρχικές δυναστείες (ρωμαϊκή και βυζαντινή αυτοκρατορία και τουρκική κατοχή), όποτε συνηθισαμε στο νά είμαστε ύπήκοοι και όπαδοι και όχι ελεύθεροι και ενεργοί πολίτες και ταυτοχρόνως πολιτικοί σε ελεύθερη πολιτεία. Έτσι, νοιώθουμε τήν ανάγκη νά Ξχωμε στο κεφάλι μας κάποιον φωτισμένο δεσπότη,

συνέχεια στή σελ. 2



Έργατική Πρωτομαγιά

Τό πρώτο ώργανωμένο εργατικό κίνημα έλαβε χώρα τήν 1^η Μαΐου 1886 στην Αμερική με γενική άπεργία των εργατών προς διεκδίκηση του όκταώρου τής εργασίας με τό περίφημο σύνθημα: «Οκτώ ώρες εργασία, όκτώ ώρες άνάπαυση και μόρφωση και όκτώ ώρες ύπνος».

Κατά τήν άπεργία αυτή, ή όποία έλαβε όξύτατο χαρακτήρα, κυρίως στο Σικάγο, προκλήθησαν συγκρούσεις με τούς αστυνομικούς, κατά τες όποιες φονεύθηκαν εκατοντάδες εργατών. Από τό 1890 σε όλες τες χώρες του κόσμου ή ήμέρα αυτή αποτελεί εύκαιρία επίδειξεως τής δυνάμεως τής εργατικής τάξεως δια παρελάσεων των εργατών και δια μερικής ή όλικής άποχής από τήν εργασία. Κατά τήν δευτέρα έορτασθείσα εργατική Πρωτομαγιά του 1891 έγινε μεγάλη άπεργία των ύφαντουργών του Φουρμι στην Γαλλία και κατά τες ταραχές, οί όποιες έπληκολούθησαν, φονεύθηκαν έννέα

και τραυματίστηκαν ένενήντα άπεργοί.

Κατά τά μεταπολεμικά έτη ή απαγόρευση παρομοίων εκδηλώσεων από τες διάφορες κυβερνήσεις γίνεται συχνά άφορμή συγκρούσεως μεταξύ εργατών και αστυνομίας. Στην Ελλάδα, κατά τόν έορτασμό τής Πρωτομαγιάς τό 1924 επί κυβερνήσεως Αλ. Παπαναστασίου, έφονεύθη ένας εργάτης από τόν στρατό, ό όποιος έβαλε κατά των εργατών στο κέντρο τής πόλεως.

Επειδή λοιπόν δέν έχει κατανοηθή ή φύση και ό σκοπός τής εργασίας και επειδή τά δικαιώματα των εργαζομένων συνήθως καταπατώνται υπό των άλλων ανθρώπων, οί όποιοι και αυτοί εργάζονται, άλλ' όχι για νά παράγουν, αλλά για νά καρπωθούν τήν παραγωγή των κατ' έξάρτησιν εργαζομένων, γι' αυτό ύπάρχει ή μεγάλη αντίθεση μεταξύ εργατών και των λεγομένων εργοδοτών.

(άναδημοσίευση από τό 2^ο φύλλο των Έπάλξεων)

Η Πόλις έάλω

Θρήνος και χαρά

«Η Πόλις έάλω!», «ή Πόλις έάλω!», έκραζαν γοερά μύρια στόματα τήν αποφράδα εκείνη ήμέρα τής 29^{ης} Μαΐου 1453, όταν οί τουρκικές όρδες εισέβαλαν από τήν κερκόπορτα και κατέσφαζαν τούς πάντες. Τήν κραυγή αυτή τήν πήρε ό άνεμος και τήν έφτασε στα τέσσερα σημεία του ορίζοντος. Τήν πήρε τό κύμα και τήν έκανε δάκρυ και τό έστειλε παντού. Τήν πήραν οί λαϊκοί ποιητές και οί λυράρηδες και τήν έκαναν θρήνο και μοιρολόι. Και αυτός ό θρήνος άντήχησε σε πολιτείες και χωριά.

Όσοι έμαθαν τό θλιβερό μαντάτο και άκουσαν τόν θρήνο τόν γοερό και ήσαν ακόμη άνθρωποι, δάκρυσαν γι' αυτό και πόνεσαν και άντιφώνησαν συνάμα: «Πώ... πώ, ή Πόλις έάλω». Όσοι όμως στα στήθια τους

συνέχεια στή σελ. 2

Δραστηριότητες

των Έπάλξεων

Με τήν εύκαιρία τής έορτής των Μυροφόρων και των Έπτά Διακόνων αλλά και τής συμπληρώσεως 40 έτών από τήν πρώτη έκδοση τής εφημερίδος «Επάλξεις» πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα «Επάλξεις», Ζήνωνος 3, β' όρ., Όμόνοια, **Δίημερο Όρθοδόξου Κοινωνικόττος** με τό ακόλουθο πρόγραμμα.

Τό Σάββατο 3 Μαΐου και ώρα 7:00 μ.μ. προβλήθηκε ή ταινία τής Μαρίας Χατζημηχάλη-Παπαλιού: «Ο άγώνας των τυφλών», πού άπεικονίζει με δραματικό τόνο τες προσπάθειες των τυφλών αδελφών μας (Μάιος 1976) για εργασία και παιδεία και όχι έπαιτία.

Τήν Κυριακή 4 Μαΐου πραγματοποιήθηκε κοινός εκκλησιασμός στον **Ι. Ν. Αγίου Κων/νου Όμονοίας** και μνημόνευση των ευεργετών και εκπαιδευτών των

συνέχεια στή σελ. 2

Γιατί και πάλι ραγιάδες;

συνέχεια από τη σελ. 1

κάποιον χαρισματικό άρχηγό, κάποιον σοφό έπαγγελματία πολιτικό.

Ασφαλώς, αγνοούμε ότι όλοι αυτοί οί δεσπότες, οί ταγοί, οί άρχηγοί, «οί δοκούντες άρχειν τών έθνών κατακυριεύουσιν αυτών», δηλαδή όλοι αυτοί, ενώ εκλέγονται από τον λαό, δέν υπηρετούν τον λαό αλλά τάζουν στον λαό αυτά που ό λαός θέλει και τον αναγκάζουν νά κάνει αυτά που αυτοί θέλουν ή μάλλον αυτά που οί οικονομικοί κυρίαρχοι τους υπαγορεύουν νά πράξουν.

Γιά νά είναι, όμως, κάποιος έλεύθερος και ενεργός πολίτης και ταυτοχρόνως έν δυνάμει άξιος πολιτικός, δέν πρέπει νά έχη ούτε ραγιαδίστικο ούτε εξουσιαστικό πνεύμα αλλά φιλάδελφη, φιλοπάτριδα και κοινωνική συνείδηση και πρακτική, όπως είχαν οί Πατέρες της Έκκλησίας, οί άληθινοί άγωνιστές του έθνους και οί μεγάλοι εύεργέτες, που μās έδειξαν τον δρόμο και μās έμαθαν την δημοκρατική και κοινοτική ζωή και πολιτεία.

Γιά νά τώ πετύχη όμως αυτό κάθε άνθρωπος, νά είναι δηλαδή έλεύθερος και ενεργός πολίτης και ταυτοχρόνως τίμιος πολιτικός, δέν πρέπει νά έχη καμμία κομματική, οργανωσιακή ή προσωπική έξαρτηση και πρό παντός καμμία έξαρτηση από ξενόφερτες ιδεολογίες, ατομοκρατικές ή μαζοκρατικές συνήθειες και νοστροπίες. Όσο δύσκολο και εάν είναι αυτό, νά ήμαστε δηλαδή στο έμεις και όχι στο έγώ, έν τούτοις είναι απαραίτητη προϋπόθεση για κάθε κίνηση προς προσωπική και έθνική ανανέωση και αναγέννηση.

Τό κακό, όμως, είναι πώς και οί άγωνιζόμενοι Έλληνες όρθόδοξοι, ενώ πραγματικά εργάζονται ό καθένας στον τομέα του για τώ καλό του τόπου, έν τούτοις τους είναι πολύ δύσκολο νά συνεργάζονται προς επίτευξη του γενικού καλού και της κοινής σωτηρίας. Τό δέ παράξενο είναι ότι οί άνθρωποι της Ξύλινης γλώσσας και των άπατηλών επαγγελιών καταφέρνουν κάθε φορά και πετυχαίνουν αυτό που οί χριστιανοί δέν μπορούν νά καταφέρουν, συνεργάζονται δηλαδή μεταξύ των για τώ κομματικό τους καλό, ενώ έχουν τόσες έσωτερικές διαφορές και τόσες άλληλοκατηγόριες.

Ενώ, λοιπόν, κραυγάζουν «ό λαός δέν ξεχνά τι σημαίνει δεξιά», έν τούτοις, προκειμένου για κομματικό όφελος, τώ ξεχνούν και σφιχταγκαλιάζονται με την δεξιά. Άλλοι, πάλι, ενώ κηρύσσουν ότι οί σοσιαλιστές είναι στην πραγματικότητα σοσια-ληστές, σφιχταγκαλιάζονται μαζί τους, για νά εκτελέσουν τις έντολές της τρώικας και νά βυθίσουν την χώρα στο σκοτάδι της λιμοκτονίας και άλλοι, φοβούμενοι τώ έκτροπα της κομμουνιστικής άριστερας, αντί νά τώ αντιμετώπισουν με δημοκρατικές και κοινοτικές πρακτικές, ξεπερνούν την άριστερά σέ βίαιες και παράνομες ενέργειες, ξεχνώντας ότι ή πεμπουσία του Έλληνισμού είναι ή άξια «άνθρωπος», ή δημοκρατική συμπεριφορά και ή κοινοτική ζωή και πολιτεία.

Άλλοι, τέλος, ενώ λένε ότι κόπτονται για κοινωνική δικαιοσύνη και ίση κατανομή του έθνικού εισοδήματος, θέτουν υπεράνω του ανθρώπου και της κοινωνίας την κομματική γραμμή και τις αποφάσεις του κομματικού των γραφείου, έχόμενοι σέ πλήρη αντίθεση με την έλληνοορθόδοξη λαϊκή πλειοψηφία, την όποία, αντί νά υπηρετούν, θέλουν νά την υποτάξουν. Και όμως όλοι αυτοί, προκειμένου για τώ κομματικό των συμφέρον, βρίσκουν τρόπους και συνεργάζονται, για νά κατεργάζονται την έλληνική ψυχή και την έλληνική κοινωνία.

Τί, λέτε, λοιπόν, αγαπητοί μας αναγνώστες; Δέν είναι καιρός νά σταματήσωμε τον ραγιαδισμό, τις πάσης φύσεως έξαρτήσεις, τώ μικροπάθη και τις μωροφιλοδοξίες μας, που τόσα κακά μās προξενούν, και βιώνοντας την έλληνοορθόδοξη ζωή και πολιτεία νά αφήσωμε νά περάσουν, όπως περάσουν, και αυτές οί έκλογές (άφου δέν καταφέραμε νά κάνουμε κάτι καλύτερο) και νά συνέλθωμε άμέσως μετά τις εκλογές, για νά ξεετάσωμε πώς θα επιτύχωμε επιτέλους την συνεργασία, όχι τόσο μεταξύ φορέων, όπως προσπαθούσαμε τόσα χρόνια, αλλά σέ επίπεδο προσωπών και ένοριακών και τοπικών ομάδων, όπως έχομε αναφέρει και σέ προηγούμενα άρθρα μας.

Ανάγκη, λοιπόν, για άφύπνιση, συνεργασία και ένότητα για κοινούς συνετούς άγώνες για τώ κοινό καλό και την κοινή σωτηρία.

Β. Τσούπρας

Σās περιμένουμε όλους την **Τετάρτη 4 Ιουνίου και ώρα 7:00 μ.μ. στην αίθουσα «Επάλλξεις»** (Ζήνωνος 3) στην κοινή σύσκεψη για συνεργασία και ένότητα.

Δραστηριότητες τών Επάλλξεων

συνέχεια από τη σελ. 1

άναπήρων και στις **11:00 π.μ.** πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα τών Επάλλξεων **αφιέρωμα στην Κοινωνική Ορθοδοξία** με όμιλίες τών **Σοφία Μπεκρή, φιλολόγου**, με θέμα: «Μορφές κοινωνικότητας & άντικοινωνικότητας», **Χρίστου Τσικούρα, θεολόγου**, με θέμα:



«*Η κοινωνικότητα ως άπόρροια του κατ' εικόνα*» και **Λάμπρου Σκόντζου, θεολόγου**, υπεύθυνου της τότε νεολαίας, με θέμα: «*Τό κοινωνικό έργο τών Επάλλξεων*». Συντόνισε ό **Βασίλειος Τσούπρας**, υπεύθυνος τών Επάλλξεων, ενώ σύντομες παρεμβάσεις έγιναν από τους Μαγδαληνή Κόκορη, ιατρό-θεολόγο και Γεώργιο Τσούπρα, θεολόγο, εκ τών παλαιών στελεχών, τον κ. Μακρίδη, αρχιτέκτονα, τον κ. Τάσση, δημοσιογράφο, και από τους εκπροσώπους του ΑΚΚΕΛ (Αγροκτηνοτροφικό Κίνημα Ελλάδος), Τσιομπανίδη Ευάγγελο και Κοντογιάννη Μαγδαληνή, οί όποιοι είναι και υποψήφιοι για την Ευρωβουλή.

Άκολούθησε γεύμα άγάπης, κατά τώ πρότυπο τών πρωτοχριστιανικών αγαπητικών κοινοτήτων. Οί Επάλλξεις τιμούν κάθε χρόνο τις Μυροφόρες και τους Έπτά Διακόνους ως προστάτες της Κοινωνικής Ορθοδοξίας (έπομένως και του κοινωνικού των έργου), τονίζοντας έτσι την κοινωνική διάσταση της Καθολικής Ορθοδοξίας, που είναι εξίσου σημαντική όσο και ή πνευματική και ή μορφωτική της διάσταση.

Ασημίνα Τσάμου

Ή Πόλις εάλω

συνέχεια από τη σελ. 1

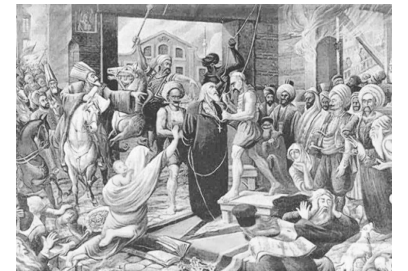
δέν είχαν ανθρώπινη καρδιά, ούτε διέθεταν κάποια τιμιότητα, αυτοί χάρηκαν πολύ, κάγχασαν, χόρευαν, τραγούδησαν. Αυτοί δέν ήσαν μόνο ό συφερός τών κατακτητών που, ουρλιάζοντας και πατώντας πάνω στα άψυχα κουφάρια τών προασπιστών της Πόλης, άρπαζαν, βίαζαν και χαιρόνταν για την λεία την τρανή που μάζευαν.

Ήσαν, δυστυχώς, και άλλοι πολλοί, που ή χιλιόχρονη ζωή της Βασιλεύουσας τους καθόταν στο στομάχι, τους έμπαινε στο μάτι και τους τρυπούσε την ύποκριτική καρδιά τους. Αυτοί ήσαν κυρίως οί Παπικοί Λατίνοι, Φράγκοι, Γενουάτες και Ένετοί, που επί τόσους αιώνες ροκάνιζαν την δύναμη του Βυζαντίου και τόσες φορές προσπάθησαν νά τώ άφανίσουν.

Ήσαν, όμως, και άλλοι λαοί και μάλιστα μερικοί όρθόδοξοι- Βούλγαροι, Σλάβοι- που ή κομπλεξική τους ψυχή δέν μπορούσε νά άντέξει τώ μεγαλείο της πόλης της έπτάλοφης. Ποιός μπορεί νά ξεχάση εκείνον τον σερβοαλβανό έξωμότη, τον Ζαγανό πασσά, που ξεπερνούσε σέ λύσσα άκόμη και αυτούς τους Τούρκους! Έννοείται ότι πιό πολύ από όλους χάρηκαν οί κρυφοσιωνιστές, που θεωρούσαν την έλληνορθόδοξη πόλη ως τώ μεγαλύτερο εμπόδιο για την επικράτηση τών κοσμοκρατορικών τους σχεδίων.

Τό κακό, όμως, είναι ότι για την πώση της Πόλης χάρηκαν και μερικοί, όλιγοι εύτυχως, σφετεριστές του θρόνου της Κωνσταντινουπόλεως, ρωμαϊκής καταγωγής, που οί ατομικές τους φιλοδοξίες και μοναρχικές τους επιδιώξεις δέν τους άφηναν νά δούν τώ κακό που συντελείτο, γι' αυτό και άφησαν την Πόλη άβοήθητη, χωρίς νά συνειδητοποιούν οί ταλαίπωροι ότι σέ λίγα χρόνια θά 'ρχόταν και ή σειρά τους, ή όποία πράγματι ήρθε.

(άναδημοσίευση από παλαιότερο φύλλο τών Επάλλξεων)



Κλαψίγελο

Όρνιθόλογα

«Κό- κό- κό», έκανε ή μαύρη κότα ή παχιά.

«Κό-κό-κό», έκανε και ή καλτσουνάτη.

«Κί-κι-ρί-κου», έκανε και ό γέρο-κόκκορας προσθέτοντας. «Τί πάθατε εκεί χαζοπουλάδες μου και κακαρίζετε»;

«Δέν τώ έμαθες»; άπαντάει ή καλτσουνάτη.

«Εκλογές έχομε και τσακωνόμαστε για τώ ποιο άρπαχτικό είναι τώ καλύτερο, νά τώ εκλέξουμε για άρχηγό μας».

«Τί λές και έσύ, κύριε πετεινέ, ποίω τρώει πιό γλυκά, τώ κουνάβι, ή άλεπού, τώ τσακάλι ή ό γέρο λύκος».

«Ά, έγώ δέν ξέρω από αυτά», λέει ό γέρο κόκκορας, «τώ μόνο που ξέρω είναι νά λαλώ κάθε πρωί, με την έλπίδα ότι θα ξυπνήση πιό ό κόσμος και δέν θα εκλέγη άρπαχτικά και τρακτικά αλλά μόνο ώφέλιμα και δημιουργικά πρόσωπα για άρχηγούς».

ή τσούχτρα

Ή οικογένεια έλέγχει την κρίση

συνέχεια από τη σελ. 1

και δέν πόνεσαν γι' αυτό, δέν τώ δασκάλεψαν νά γίνει καλό παιδί, δέν τώ λυπήθηκαν για τώ συφοριασμένο τέλος, που θα τώ εύρει κι αυτό αναπόφευκτα.

Οί γονείς είναι ύποδουλωμένοι στην ακράδαντη πεποίθηση ότι τώ μόνο πρόπον και αναγκαίο σ' αυτήν την ζωή είναι ή δύναμη, δύναμη κυρίως του πλούτου. Ό,τι δέν αντιστρατεύεται σ' αυτό τώ ιδανικό της δύναμης είναι άνεκτό και εύπρόσδεκτο. Εάν θέλει νά γίνει δηλαδή ή κόρη τους πορνοστάρ με μεγάλες άμοιβές και προβολές στα Μ.Μ.Ε, συνήθως τώ δέχονται εύχάριστα και με καμάρι, εάν όμως αυτό γίνεται με πολύ χαμηλή άμοιβή, τότε ντρέπονται, γιατί σ' αυτό καταλήγουν οί φτωχοί άνθρωποι...

Ξέρουμε όλοι ότι ή οικογένεια ύπάρχει πριν από κάθε κρίση σ' αυτόν τον κόσμο και ότι ή κάθε κρίση γεννήθηκε μέσα στις οικογένειες ως αποτέλεσμα τών άποτυχιών τους. Άρα, δέν παρασύρει την οικογένεια στην δυστυχία καμμία κρίση, αλλά τούναντίον ή οικογένεια, στην άποτυχία της νά λειτουργήσει σύμφωνα με την εύλογία και τον νόμο του θεού, φέρνει την κρίση, την κρίση στην ζωή.

Γιά νά αποφασίσει ένα ζευγάρι νά κάνουν μιá σωστή οικογένεια, πρέπει νά έχουν ένα όραμα ζωής, ένα όραμα που, ενώ δέν μειώνει την οικογενειακή εύτυχία του ζευγαριού, την βάζει σέ μιá τι-

μητική ύπηρεσία της παγκόσμιας εύτυχίας μαζί με την χαρά του Χριστού, που εγκαθίσταται με την χάρη Του στο σπίτι τους. Όστερα, πρέπει ή οικογένεια αυτή νά αγαπήσει την θυσία και τώ μαρτύριο άκόμα, που πρέπει να σηκώσει με την έπιλογή της. Όταν τώ μαρτύριο τώ αγαπήσει με ένθουσιασμό, δέν ύπάρχει μεγαλύτερη εύτυχία στην ζωή. Κι όμως δέν μπορεί εύκολα νά τώ πει κανείς στην έποχή μας, γιατί έχει επικρατήσει μιá αντίθετη φιλοσοφία ζωής. Και ή χριστιανική οικογένεια καλείται νά πολεμήσει με τώ αυτονόητα της άστικής κοινωνίας. Είναι δηλαδή επαναστάτης.

Ή οικογένεια-επαναστάτης πηγαίνει κόντρα στην κρίση, γιατί άσκεΐται στην όλιγάρκεια και τώ εισοδήματά της άσφαλιζονται από αυτήν την όλιγάρκεια και από την φιλανθρωπία, όπως συνέβη με την Φιλοθήη την Αθηναία. Αντέχει στις περιπέτειες και στις θλίψεις με τώ άναμμένο καντήλι και την θερμή προσευχή. Φιλοξενεί τον ίδιο τον Θεό στο σπίτι της αλλά και στα ίδια τώ σώματα τών μελών της.

Ή ανθρωπότητα, και στην καλύτερη άκόμα έκδοχή της, βλέπει τώ τέλος της ιστορίας πολύ μακρινό, ή χριστιανική οικογένεια όμως κοινωνεί και γεύεται αυτό τώ τέλος σέ κάθε λειτουργία. Και μ' αυτήν την δυναμική, που είναι ή τελειότερη στον κόσμο, τρέφει την έλπίδα του μέλλοντος για κάθε προκοπή.

ΕΠΑΛΞΕΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ
ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Ιδιοκτησία: Πολιτιστική και Κοινωνική Κίνηση «Επάλλξεις»

Εκδότης: Βασίλειος Τσούπρας, Θεολόγος Κοινωνιολόγος

Γραφεία: Ζήνωνος 3, 104 31 Αθήνα

Τηλέφωνα: 210 52 30 948, 210 24 69 152

e-mail: epalxeis@otenet.gr • ίστοσελίδα: www.epalxeis.gr

Προαιρετικές Εισφορές- Εμβάσματα: ΕΠΑΛΞΕΙΣ